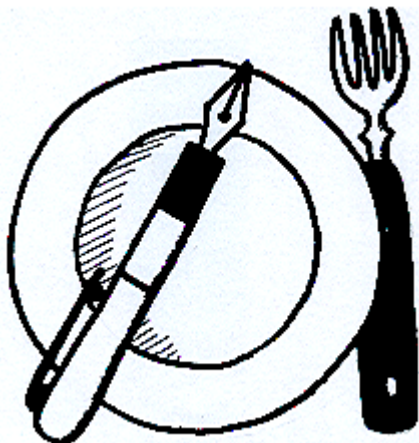
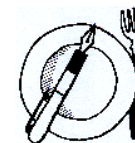


# PROSTŘENO



*Václav Franc*



SÓLO PRO DVĚ ČELA  
Vystoupila  
Šel jí vstříc

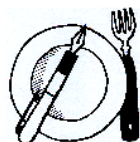
Dřív než padl na perón  
první lístek hlásky  
Nádražní rozhlas vytroubil  
Sólo pro dvě čela  
... z lásky

CESTOU DO PRÁCE  
Autobus má sto srdcí  
A na tisíce osudů  
Nechci tu ale  
Zastupovat Nerudu

A tak se vezu  
Jenom tak  
Když už mně ujel

Další vlak

## Václav Franc



### KUKS

Před pár týdnů  
jsi neexistovala  
Teď sedíme vedle sebe  
Srostlice ctnosti a neřesti  
Od nepaměti

### NEOBLOMNÁ

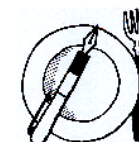
Podzim už hraje  
na fujaru barev  
A ty si  
vedeš stále svou

Až listí smočí  
šosy do vodovek  
a zima  
dostane zelenou  
Shoříš

s prvním mrazíkem

nebo snad  
přijdeš s prosíkem?

## Svatava Přívětivá



### V PROUDU ŽIVOTA

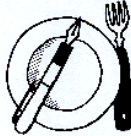
Co poutníků už přešlo  
po lánce bolesti  
a každý z nich měl strach,  
že spadne dolů  
a že ho strhne dravý proud  
řeky života,  
srdce svírala temnota  
a taky beznaděj,  
slzy kanuly stezkou poznání,  
ze stromu spadla šiška,  
v křoví zahvízdal pták.  
Kdo se touze ubrání  
než slunce zakryje mrak?

Za lávkou už nic nebolí,  
suché listí šustí pod nohama,  
narodilo se dítě pokory  
a křičí do mlhavého rána,  
žlutým listím teče pramínek slz,  
aby naplnil vyschlou studánku.

Kůra smrků zlátne ve slunci,  
na konci tmavého lesa světlo -  
září tu tráva, listí i mech  
jako by žádná lávka ani tma  
nikdy nebyly,  
a tak si říkám, proč vlastně

veslujeme proti proudu

## *Eva Labudková*



### hai-ku

1.

Mlsáš- li plástev  
kde jiný leží mrtev  
nepochutnáš si

2.

Ikdyž se ve tmě  
začnou rožínat lampy  
stíny mohutní

3.

Na vodě mělké  
sladká slova mění směr  
a jizví duši

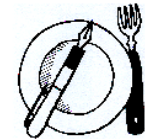
4.

Až ti ze srdce  
spadne kámen pod nohy  
zase zakopneš

5.

Vítr utichne  
když spočineš v polštáři  
luna zazáří

## *Vaneta Voženílková*



Snažím se ...

snažím se  
najít  
ve tmě v lese  
veverka

snažím se  
najít  
zbytky mého já  
mého ty

snažím se  
usnout  
a pláchnout  
z reality

snažím se  
usnout  
ukrýt se  
do ulity

snažím se  
vymazat z paměti formáty tvých dlaní ...

## Evžen Gabriel

### Co bylo, je a může být

Co smutných očí pluje s podzimním větrem  
a vílám vlasy nikdo neučeše,  
když vánky se schovali do houští.

Občas se smutek vypláče pro radost krajiny  
tak vyprahlé, že nikdo nečeká  
na převozníka u řeky Léthé.

Ne, všichni nezapomněli,  
několik srdcí se zachvívá bolestí i touhou,  
však rozum může vzít cit něžně za ruku  
a schůdek po schůdku s ním vystoupit  
na minaret, který se oblak dotýká.

U nohou dvou poutníků teď leží krajina  
a vše je maličké, jako domečky pro panenky,  
jen tu a tam gejzír rozbouřených citů  
vynese do výše perlu poznání,  
jadérko touhy či kámen pochybností.

A tam někde v hloubi a dálce jsou vzdáleny  
i ocelové pásy buldozerů,  
které hrnou bez rozmyslu krásu, něhu i lítost,  
ale nezoufejme,  
i křehký kvítek jej může zastavit  
dosáhne-li jeho železem pobitého srdce.

A cítíme-li naději, která neumírá,  
uvidíme bránu, která se otevírá  
do kouzelné země pohádek a snů,  
kde žít je stejné jako snít.



## Michaela Petřková

### Salátovou okurku jím raději vcelku.

Dříve po škole  
prodírala jsem se  
mezi košilemi.

Zavěsili mi tam  
houpačku ze dřeva.

Postupně jsem se rozhoupala  
až k sevření útrob  
s pohledem do nebe.

Ta houpačka mě už dnes neunese  
a závrat' z houpání vyvolává jinou představu.

I pro ni chutná okurkový salát tak hořce...

**Po poli**  
překračovat brázdy  
bosýma nohama

Protnutí drah  
Rozkoš z rozdíráání

Oddálit okamžik překlenu.

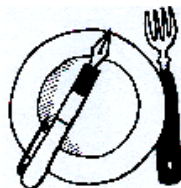
Znovu jí před spaním  
předčítal pohádku

A ona?

Do polštáře  
umírala touhou.



## Tomáš Podešva



Možná Tě jednou vysvobodím z pohádky,  
zatím nevím jak,  
nevím v které jsi.

Možná toho nebude třeba však,  
ty vysvobodíš mě - možná,  
jsem drak.

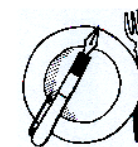
Co hlava, to nálada,  
vím, zaleknul jsem se.  
Tak to chodí.  
Tak to chodí zamlada.

Však, co to plácám.  
HUŠ!! Bud' odkletá,  
která?  
Přec Ty.  
Právě Ta,  
jenž tolik řečí má.

Vnímej tu jednotu  
a řekni,  
jsme jeden?  
nebo  
dva?

## Petr Bukovjan

skleněné  
barvy duše



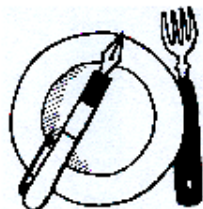
když o hranu  
zlomí se světlo  
prasklina vyjeví  
s p e k t r u m  
\* \* \*

prý že pořezal ses  
o papír  
o vylisované zrcadlo  
plné dřevěných žilek

ale já věděl  
ve skutečnosti že  
vznikla báseň  
a krev se překlopila  
do spár  
mezi střepey

*Petr Bukovjan*

už námořníci  
vyplouvají  
v korábech  
z půlek ořechů



vítr se opřel  
do dechu

a zahořely  
stěžně

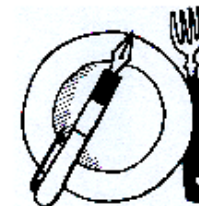
\*\*\*

Slípka noci

Ticho zraje

Zevnitř vpouštíš  
hranostaje  
aby zadával

*Petr Bukojan*



dveřmi  
do kovářské dílny  
vidět  
umouněnou dívku

jak pokradmo žhaví  
vychladlé železo

a zaobluje  
hroty

## Zuzana Fromlová

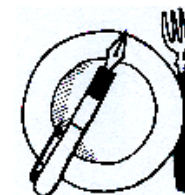


Kdo brečí dovnitř  
plní se slzami  
až přemokván  
pukne

Kdo brečí ven  
vždycky a všude  
a pořád -  
vyschne  
a z důlků po očích  
posype se mu  
jen samá sůl

Kdo tvrdí  
že nikdy nebrečí  
ten kecá  
až k pláči.

## Zdeňka Líbalová



xxxx

Stává se  
že někdy zrána  
na svítidle  
černá vrána  
vyučuje počty  
aniž by znala  
jedinou číslici.  
To potom  
má den ruce od oleje  
a večer páchne  
steskem

xxx

Přivřenými dveřmi  
odnikud nikam  
vítr vane  
v polévkové míse  
se usazuje prach  
a housle  
pláčí štěstím.  
Rozvrzaná židle  
se přikrčila ke skoku  
a čeká.

*Katka Ludvíková*



### **Básnička o stromečku**

V korunách stromu je světlo  
ptáš se proč můj člověku?  
v korunách stromu je pravda  
jen zkus můj člověku  
otevřít oči dokořán a uvidíš jen tmu  
proto my nelétáme jako ptáci  
to jen ta malá zvířátka jsou čistá

*Helena Včelařová*



### **Vyznání**

Lámo můj milovaný  
Všemi Buddha požehnaný  
Bud' vždy mezi námi,  
Ať jsme všichni lámy!

### **Krásy**

Smích v měsíčním světle  
Kapka rosy  
Horský potůček  
Průhledný kamínek



## *Jarmila Křenková*



Váza s květinami  
jedním tahem smetená  
Do chvění nad řekou  
dýchla mu na víčka  
skleněnou tříští valí se stesk

V průčelí rozlehlé budovy  
ted' hladí černé vlasy ještě

Když pohřbívali papeže

Chtělo se spát

v podzemce kapky deště.

\*\*

Nad vrchovinou temnou  
do vůně hořkých mandlí  
padá tíha dnů  
město papírová vlašťovka  
hltá tlukot srdcí  
vynucený polibek v Pařížské  
a smrt se shovívavým úsměvem  
chňapla koktejlky od Diora  
- tančí v oblacích

*K menu přispěli:*

Václav Franc (1961), Nová Paka  
Svatava Přívětivá (1964), Branky  
Eva Labudková (1984), Rožnov pod Radhoštěm  
Vaneta Voženílková (1981), Valašské meziříčí  
Evžen Gabriel (1965), Koryčany  
Michaela Petřkovská (1982), Vsetín  
Zuzana Fromlová (1970), Vsetín  
Zdenka Líbalová (1966), Mělník  
Tomáš Podešva (1979), Valašské Meziříčí  
Petr Bukovjan (1975), Rožnov pod Radhoštěm  
Katka Ludvíková (1994), Rožnov pod Radhoštěm  
Helena Včelařová (), Rožnov pod Radhoštěm  
Jarmila Křenková (1983), Bystřička

## PROSTŘENO

Almanach poezie 2005

Servírováno k XX. ročníku výstavy poezie, 18 chodů

Menu vybrali Jarmila Mikulášková a David Jaroň

Ilustroval David Jaroň

Upekla Městská knihovna Rožnov pod Radhoštěm

Bezručova 519, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm

<http://www.knir.cz/almanach>

Náklad 70 výtisků

Z grantu Zlínského kraje

